

Άρ. Πρωτ. 234

Έν Σιατίστη τῇ 10^η Αὐγούστου 2016

Ἐγκύκλιος
ἐπὶ τῇ Κοιμήσει τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

**«Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου οὐρανοὶ ἐπαγállονται
καὶ ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα,
πᾶσα ἡ γῆ δέ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξόδιον
προσφωνοῦσα τῇ μητρὶ τοῦ τῶν πάντων δεσπόζοντος...»**

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Κοινὸ πανηγύρι οὐρανοῦ καὶ γῆς εἶναι ἡ σημερινή ἑορτὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀγállονται οἱ οὐρανοί, χαίρονται τά στρατεύματα τῶν Ἀγγέλων, εὐφραίνονται οἱ ἄνθρωποι στή γῆ καθὼς ἡ Ἐκκλησία ψάλλει τὴν ἐξόδιο ὡδὴ στήν Παναγία.

Ἕνας θάνατος, ὁ θάνατος τῆς Παναγίας γίνεται ἀφορμὴ ὄχι λύπης, ἀλλὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ πανηγύρεως. Καὶ τοῦτο, γιατί ὁ θάνατος τῆς Παναγιᾶς μᾶς βεβαιώνει καὶ γιὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴν δική μας Ἀνάσταση.

Ἡ Παναγία ὡς ἄνθρωπος, καίτοι Θεοτόκος, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη. Δέν ἔμεινε ὅμως στὸν τάφο καὶ στό θάνατο. Τὴν τρίτη ἡμέρα, ὅταν ἄνοιξαν τὸν τάφο της γιὰ νὰ προσκυνήσει τὸ ἄχραντο σῶμα Της ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς, βρῆκαν τὸν τάφο ἄδειο. Τὴν ἀπάντηση στό γεγονός μᾶς τὴ δίδει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας: **«μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς»**. Μετακινήθηκε ἀπὸ τὸ θάνατο στή ζωή, γιατί ἦταν Μητέρα τῆς ζωῆς, Μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Μέ αὐτὴ τὴ μετάστασή Της μᾶς βεβαιώνει ὅτι καὶ γιὰ μᾶς ὁ τάφος γίνεται πέρασμα, γιὰ νὰ περάσουμε διαβαίνοντάς τον ἀπὸ τὸ θάνατο στή ζωή, ὅπως συνέβη μέ τὴν Παναγία καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους.

Τιμᾶμε στήν Ὁρθοδόξη Ἐκκλησία τὸ εὐλογημένο πρόσωπο τῆς Παναγίας, γιατί εἶναι αἰτία καὶ τῆς δικῆς μας θεώσεως. Τὴν τιμᾶμε, γιατί στά ἄχραντα σπλάγχνα Της ἐνώθηκε ὁ Θεός μέ τὸν ἄνθρωπο καὶ σώθηκε ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ Παναγία εἶναι ἡ παγκόσμιος χαρά, ἡ πάντων χαρά. Κατέχει τὰ δευτερεῖα τῆς Θεότητος, εἶναι Θεός μετὰ τόν Θεόν.

Ἡ Παναγία εἶναι ἡ ἀκαταίσχυντη προστασία μας, ἡ καταφυγή μας, ἡ ἐλπίδα μας. Πόσο ὁμορφα τό λέγει ἓνα τροπάριο τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα:

**«Πρός τίνα καταφύγω ἄλλην, ἀγνή;
ποῦ προσδράμω, λοιπόν, καί σωθήσομαι;
ποῦ πορευθῶ;
ποῖαν δέ ἐφεύρω καταφυγήν;
ποῖαν θερμήν ἀντίληψιν;
ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν;**

καί μή βρίσκοντας ἄλλο κατάλληλο πρόσωπο ἐπιλέγει:

**εἰς σέ μόνην ἐλπίζω,
εἰς σέ μόνην καυχῶμαι
καί ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον!»**

Δικαιολογημένα, λοιπόν, ἐορτάζουμε τή μεγάλη ἐορτή Της, τό Πάσχα τῆς Παναγίας, δικαιολογημένα χαιρόμεθα, ἀφοῦ ἡ Παναγία εἶναι ἡ δόξα τοῦ Γένους τῶν ἀνθρώπων καί ἡ διαρκῆς προσευχή μας σέ Αὐτήν, καθῶς μᾶς κυκλώνουν οἱ θλίψεις τοῦ βίου, καθῶς συνεχόμεθα ἀπό πολλούς πειρασμούς, καθῶς τὰ πάθη ταράζουν καί ἀναστατώνουν τήν ζωή μας, ὅπως ἀναφέρει ὁ στίχος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὕμνωδοῦ:

«σκέπη γενοῦ καί προστασία καί ἀντίληψις καί καύχημα Παρθέने».

Ἐκεῖνο, ὅμως, πού πρέπει νά ἐξετάσουμε εἶναι ὁ τρόπος πού τιμοῦμε τήν Παναγία μας. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας μᾶς λένε ὅτι ἡ τιμή πρὸς τήν Παναγία μας τήν ἡμέρα τῆς μνήμης της πρέπει νά γίνει μέ τήν ἀπαραίτητη καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, ἀλλά καί μέ ἐλεημοσύνη ἐκείνων πού εἶναι πτωχότεροι ἀπό ἐμᾶς. Ἄς θυμηθοῦμε λίγο τὰ λόγια μέ τὰ ὁποῖα τήν προσφωνοῦμε στίς προσευχές μας:

«Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, Ἄγνή Παρθέने, θεόνυμφε Δέσποινα». Ἀνάλογη, λοιπόν, πρέπει νά εἶναι ἡ διάθεσή μας στόν τρόπο

μέ τόν ὁποῖο τήν ἐορτάζουμε. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἄς γίνει ὁδηγός καί χειραγωγός. Μᾶς καλεῖ, λοιπόν, νά κατασκευάσωμεν τήν ἐνθύμησιν καί τήν καρδίαν μας ταμεῖον καί κατοικίαν τῶν ἀρετῶν τῆς Θεοτόκου. **«Παρθένος εἶναι ἡ Θεοτόκος καί φιλοπάρθενος καί ἀγνή καί φίλαγνος; Ἔτσι καί ἡμεῖς ἂν ἔχωμεν ὄχι μόνον καθαρὸν σῶμα ἀπὸ κάθε σαρκικὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ καί τήν ἐνθύμησίν μας καθάραν ἀπὸ αἰσχροῦς καί ρυπαροῦς λογισμοῦς, θέλομεν**

ἀποκτήσει τήν χάριν τῆς ὑπεράγνου Παρθένου. Φεύγει αὐτή κάθε αἰσχρόν πάθος; Τούς ρυπαρούς λογισμούς ἀποστρέφεται; Σιχαίνεται τήν γαστριμαργίαν; Πολεμεῖ τήν πορνείαν; Μισεῖ τοῦ θυμοῦ τά κινήματα; Δέν δέχεται τόν φθόνον καί τάς φιλονικίας; Διά τοῦτο καί ἡμεῖς πρέπει νά μισῶμεν ὅλα τά ἀνωτέρω πάθη ἃν θέλωμεν νά εἴμεθα μιμηταί τῆς Παρθένου. Καί πάλιν. Χαίρεται ἡ Παρθένος εἰς τήν νηστείαν καί τήν ἐγκράτειαν, εὐφραίνεται εἰς τήν παρθενίαν καί τήν σωφροσύνην, ἀγαπᾷ τήν εἰρήνην καί τήν πραότητα, ἐναγκαλίζεται τήν ἀγάπην καί τήν ταπείνωσιν, διά τοῦτο καί ἡμεῖς ὀφείλομεν νά ἀγαπῶμεν τάς ἀρετάς αὐτάς ἐάν θέλωμεν νά εἴμεθα ἀκόλουθοι καί μιμηταί τῆς Παρθένου».

Ἡ ἐορτή τῆς Παναγίας μας, ἀγαπητοί ἀδελφοί, δέν εἶναι ἐορτή τῆς κοιλίας μας, ἀλλά ἐορτή τῆς καρδίας μας. Ἐτσι ἅς τήν ἐορτάσουμε καί ἔτσι ἅς στολίσουμε τίς ψυχές μας ὥστε ἡ Παναγία μας βλέπουσα ἐμᾶς στολισμένους μέ τέτοιες ἀρετές νά ἐπιθυμήσει τό κάλλος τῶν ψυχῶν μας καί νά ἔλθει νοερῶς στίς καρδιές μας καί νά τίς γεμίσει μέ κάθε χάρι Της καί μέ κάθε Εὐλογία Της.

Εὐχόμενος ἐν Ἀγάπῃ

ὁ Μητροπολίτης

Ἱ. Σισανδριατίου Παῖος